

СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ
(м. ЛУЦЬК)
КАФЕДРА МЕНЕДЖМЕНТУ

РАДА МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВОДНОГО ГОСПОДАРСТВА ТА
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ (м. РІВНЕ)
КАФЕДРА МЕНЕДЖМЕНТУ

ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (м. ОДЕСА)
КАФЕДРА МЕНЕДЖМЕНТУ

ВИЩА ШКОЛА ЕКОНОМІКИ ТА ІННОВАЦІЙ (м. ЛЮБЛІН, ПОЛЬЩА)

ПОЛІСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (м. ПІНСЬК, РЕСПУБЛІКА БІЛОРУСЬ)
ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА МЕНЕДЖМЕНТУ

Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції

(19 травня 2016 року)

Луцьк 2016

УДК 658(082)
ББК 65.050.0я43
Т33

*Рекомендовано до друку вченою радою
Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки
(протокол № 8 від 26.05.2016)*

Рецензенти:

Карлін М. І. – доктор економічних наук, завідувач кафедри фінансів та оподаткування Інституту економіки та менеджменту Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки;

Ліпич Л. Г. – доктор економічних наук, професор кафедри економіки та безпеки підприємства, декан Інституту економіки та менеджменту Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки;

Полінкевич О. М. – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри економіки та безпеки підприємства Інституту економіки та менеджменту Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки;

Теорія та практика менеджменту : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (19 трав. 2016 р.)
Т 33 / відп. ред. проф. Л. М. Черчик. – Луцьк, 2016. – 434 с.

У збірнику подано тези доповідей та виступів учасників Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої удосконаленню та розвитку теоретичних, методичних та прикладних аспектів сучасного менеджменту.

**УДК 658(082)
ББК 65.050.0я43**

© Черчик Л. М. (упорядкування), 2016

клиента путем применения самых современных и эффективных технологий, обеспечивающих самые высокие стандарты качества.

Управление знаниями и инновациями повышает способность организации обучаться на основе информации о своей среде, а также включать знания в выполняемые бизнес-процессы. Управление знаниями означает набор процессов, разрабатываемых в организации для создания, сбора, хранения и распространения знаний фирмы [2, с.120].

Контроллинг – система слежения за развитием процессов предприятия, направленная на сохранение их стабильности и обеспечивающая методическую и инструментальную базу для поддержки основных функций управления: планирования, организации, контроля и мотивации.

Использование методов контроллинга в разрезе усиления функции адаптивности в условиях новой экономики будет способствовать повышению эффективности и устойчивости предприятия к воздействию внешних и внутренних факторов.

Управление проектами как инструмент, обеспечивающий устойчивость предприятия, означает систему процедур, действий, технологий, методов и навыков, необходимых для руководства процессом проектирования. Применение предприятием в качестве инструмента - управление проектами позволит уменьшить число неожиданных воздействий при создании товара, предупредить о начале развития проблем, поддержать целостность в противоборстве с внешними и внутренними разрушительными воздействиями, то есть помогает в полной мере обеспечить устойчивость предприятия при создании нового продукта.

Реинжиниринг в «новой» экономике – это фундаментальное переосмысление и радикальное реконструирование процессов в бизнесе с целью достижения существенного улучшения таких важных современных показателей производительности как издержки, качество, обслуживание и скорость.

Подводя итог, хотелось бы отметить, что деятельность современного предприятия происходит в условиях «новой» экономики. Неопределенность, нестабильность и высококонкурентная среда заставляют предприятие пересмотреть свои цели, приоритеты и сложившуюся систему управления. В условиях информационной экономики управление предприятием переходит от приспособления к внешней среде к ее формированию. В центре «новой» экономики стоит клиент, ради которого предприятие и существует. Применяемые им инструменты и методы управления в условиях «новой» экономики необходимо актуализировать. Для обеспечения устойчивости и достижения конкурентных преимуществ в условиях колебания рынка необходим поиск новых или совершенствование существующих инструментов и методов.

Наиболее актуальным инструментом для решения проблемы повышения устойчивости предприятия является инновация, которая не только обеспечивает устойчивость по отношению к рынку, но повышает конкурентоспособность.

Поэтому одним из инструментов формирования конкурентоспособности предприятия является его инновационная активность, а ключевым методом обеспечения устойчивости – формирование востребованности рынка и условий для создания, удержания и повышения конкурентного преимущества вновь созданных ценностей для конкретного потребителя.

1. Барад М.П. Система управления качеством и ИТ / В кн.: Информационные технологии в бизнесе. – СПб. : Питер, 2009. – 508 с.
2. Лодон К. Управление информационными системами / К. Лодон. – СПб. : Питер, 2005. – 912 с.
3. Роженко С. Повышение конкурентоспособности предприятия / С. Роженко // Финансовый директор. – 2014. – № 5. – С.18–23.
4. Срика В. Управление инновациями. В кн.: Информационные технологии в бизнесе. – СПб. : Питер, 2009. – № 13. – С.4-10.
5. Уткин Э. А., Мырынюк И. В. Контроллинг: Российская практика / Э. А. Уткин, И. В. Мырынюк. – М. : Финансы и статистика, 2013. – 440 с.

СУЧАСНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Христенко Олена, к.е.н., доцент

Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка, м. Полтава

Нові умови господарювання вимагають нових підходів до управління. На сьогодні однією з головних передумов успішної підприємницької діяльності є впровадження інновацій. В сучасному середовищі постійного загострення конкурентної боротьби менеджер обов'язково має бути новатором. Він повинен

орієнтувати підприємство на прогресивні зміни, які забезпечать формування нових конкурентних переваг, впроваджуючи інновації різних типів – маркетингові, продуктові, процесові та організаційні.

Як відомо, розвиток підприємства й економіки країни в цілому можна забезпечити різними шляхами: екстенсивним, інтенсивним та інноваційним. Сучасний рівень економічних відносин потребує запровадження саме інноваційного шляху розвитку підприємства.

Інноваційний розвиток підприємства визначається як процес спрямованої закономірної зміни стану підприємства, котрий залежить від інноваційного потенціалу цього підприємства та джерелом якого є інновації. У свою чергу інновації створюють якісно нові можливості для подальшої діяльності підприємства на ринку шляхом реалізації уміння знаходити нові рішення, ідеї, а також в результаті винаходів [1].

У цілому, сучасний менеджмент інноваційного розвитку підприємства характеризується:

- ✓ зміною змісту планування інноваційної діяльності;
- ✓ всебічним дослідженням факторів успішної інноваційної діяльності;
- ✓ орієнтацією управління на досягнення стабільних успішних результатів;
- ✓ розвинутою теорією і практикою маркетингу інновацій;
- ✓ розробкою ефективних технологій прийняття рішень в управлінні інноваціями;
- ✓ широким застосуванням математичних методів і досягнень інформатики в інноваційній діяльності;
- ✓ розвинутою мережею розрахункових систем і засобів комунікацій;
- ✓ активною участю персоналу в процесі управління та ін. [2, с. 35].

Дослідити стан інноваційного розвитку підприємства дозволяють саме функції менеджменту. Проблема дослідження функцій сучасного менеджменту є найбільш актуальною, суперечливою і трудомісткою. Функції управління не є незмінними, раз і назавжди сформованими. Вони постійно модифікуються і поглиблюються. Розвиток і поглиблення кожної з зазначених функцій управління відбувається не тільки під впливом внутрішніх закономірностей їхнього удосконалення, але й під впливом вимог розвитку інших функцій.

Розвиток кожної з функцій управління обумовлюється впливом об’єктивних вимог. Будучи частиною загальної системи управління, кожна з функцій повинна удосконалюватися в напрямку, зумовленому загальними цілями і завданнями підприємства в конкретних умовах господарювання. Це призводить до зміни змісту кожної функції управління інноваційного розвитку [3].

Процес впровадження сучасного менеджменту інноваційного розвитку на підприємстві (рис. 1).

Рис. 1. Процес впровадження сучасного менеджменту інноваційного розвитку на підприємстві (узгальнено на основі [3])

Розглядаючи кожну з цих функцій більш детально, слід відмітити, що на сучасному етапі особливого значення набуває стратегічне планування, що дає можливість будувати сценарій розвитку ситуацій, складати моделі для розробки планів капіталовкладень, розробляти плани, повністю базуючись на ситуаційній основі (виходячи з гіпотези про майбутній розвиток).

Розвиток функції організації полягає в коригуванні процесів розвитку аж до зміни пріоритетів (за необхідності); формуванні і перебудові організаційних структур управління й організаційно-економічних зв'язків для реалізації пріоритетних напрямків інноваційного розвитку.

Основними особливостями функції мотивації інноваційного розвитку є: перевага соціально-економічних і соціально-психологічних методів управління персоналом над адміністративними; орієнтованість на співробітництво персоналу й адміністрації для досягнення намічених цілей; розвиток принципу колегіальності в управлінні; розвиток інноваційної культури.

Головними завданнями функції контролю інноваційного розвитку є: облік, оцінювання й аналіз результатів розроблення і реалізації перспективних концепцій інноваційного розвитку, а також здійснення контролю за процесами інноваційного розвитку в умовах змін зовнішнього і внутрішнього середовища.

Враховуючи викладене слід зазначити, що сучасний менеджмент інноваційного розвитку підприємства являє собою збалансоване поєднання людських цінностей, організаційних змін і безперервної адаптації до змін зовнішнього середовища. Основними етапами процесу впровадження сучасного менеджменту інноваційного розвитку на підприємстві є послідовне виконання наступних функцій: планування, організація, мотивація та контроль. Визначено, що в процесі сучасного менеджменту інноваційного розвитку підприємства провідне місце займає стратегічне планування як головний засіб визначення та розроблення курсу інноваційного розвитку підприємства.

1. Найдюк В.С. Сутність та передумови інноваційного розвитку підприємств / В.С. Найдюк // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2013. – №3. – С. 251–263.

2. Яшкіна Н.В. Основні характеристики сучасного менеджменту / Н.В. Яшкіна // Економіка та держава. – 2010. – № 7. – С. 35–36.

3. Осовська Г.В. Основи менеджменту: навч. посіб. / Г.В. Осовська, О.А. Косовський. – К. : «Кондор», 2006. – 664 с.

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА

Циганюк Іванна, студентка

Науковий керівник: **Тоцька О. Л.**, к. е. н., доцент

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк

Останнім часом поряд з глобальною перебудовою управління матеріальними та фінансовими ресурсами актуалізовано необхідність перегляду ставлення до проблеми управління людськими ресурсами. Так, Б. П. Будзан у [1] підкреслює важливість цієї проблематики. Дійсно, якщо раніше головна увага приділялася розвитку пріоритетних галузей промисловості та формуванню структури ринку, потім сфері обслуговування, інформації та комунікації, тепер в умовах глобалізації домінуючими виявляються людські ресурси та підходи до управління ними з позицій розвитку й навчання.

У рамках переходу від парадигм «економічної людини» до «соціальної людини» [2] менеджери, як американська теорія управління, пересуває центр ваги правових питань у галузь соціології, суспільних відносин, людських стосунків, психофізіології праці, психотехніки, колективної психології. Персональний розвиток у сучасних умовах стає інтегрованою частиною робочого життя працівників, тому сама концепція розвитку починає, крім роботи, поширюватися на зайнятість і організацію [3].

На сьогоднішній час системою управління вважають певну сукупність взаємопов'язаних засобів, методів, підсистем підприємства, які забезпечують процес управління [4].

Те підприємство, яке ефективно використовує всю інформацію, отриману із зовнішнього середовища, дбайливо та коректно її опрацьовує, розповсюджує в рамках внутрішньої організаційної архітектури, трансформує в знання, конфігурує в новий підприємницький потенціал, а потім доносить, розширює й оформляє в ключові компетенції, витримує конкуренцію, забезпечивши вчасний розвиток власного організму та подальший успіх на рівні престижу (репутації, поваги, визнання), оригінальних ноу-хау, можливості розвивати потенціал знань.

Управління від функції цільового збереження систем різної природи з власною структурою, змістом, режимом діяльності та розвитку, на які впливають багатогранні зовнішні зв'язки, переходить до цілеспрямованих дій, певного впливу, в т. ч. інформаційного, на системи, об'єкти та процеси задля

Наукове видання

ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА МЕНЕДЖМЕНТУ

Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції

(19 травня 2016 року)

Друкується в авторській редакції

Відповідальність за інформацію, викладену в публікаціях,
несуть автори

Коректор А. В. Чуй
Технічний редактор А. В. Чуй